

Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 9 września 2011 r. w sprawie T-29/08, Liga para Protecção da Natureza (LPN) przeciwko Komisji, wniesione w dniu 29 listopada 2011 r. przez Republikę Finlandii

(Sprawa C-605/11 P)

(2012/C 58/04)

Język postępowania: portugalski

Strony

Wnosząca odwołanie: Republika Finlandii (przedstawiciele: J. Heliskoski i M. Pere)

Druga strona postępowania: Liga para Protecção da Natureza (LPN), Komisja Europejska, Królestwo Danii, Królestwo Szwecji

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o

- uchylenie wyroku oznaczonego w odwołaniu w zakresie, w jakim Sąd oddalił skargę LPN (pierwszy punkt sentencji);
- stwierdzenie nieważności spornej decyzji oraz
- nakazanie Komisji zwrotu Republice Finlandii kosztów postępowania niniejszego odwołania.

Zarzuty i główne argumenty

W sprawie T-29/08 Liga para Protecção da Natureza (LPN) przeciwko Komisji Sąd wydając swój wyrok naruszył art. 58 Statutu Trybunału Sprawiedliwości w zakresie, w jakim nie stwierdził nieważności zaskarżonej decyzji Komisji z dnia 22 listopada 2007 r. w zakresie dotyczącym odmowy przyznania LPN dostępu do dokumentów lub części dokumentów decyzją z dnia 24 października 2008 r.

- 1) Sąd naruszył prawo dokonując interpretacji art. 4 ust. 2 trzecie tiret rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji⁽¹⁾ (zwanego dalej „rozporządzeniem dotyczącym transparentności”) w tym znaczeniu, że wszystkie dokumenty mające związane z dochodzeniem podlegają ochronie jako kategoria w ten sposób, że instytucja może odmówić dostępu do akt dotyczących postępowania dochodzeniowego podnosząc ogólne domniemanie, zgodnie z którym ujawnianie informacji zawartych w przedmiotowych dokumentach zawierają w sobie z zasady ochronę celów czynności dochodzeniowych.
- 2) Sąd dokonał błędnej interpretacji końcową część art. 4 ust. 2 rozporządzenia dotyczącego transparentności oraz art. 6 ust. 1 rozporządzenia nr 1367/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zastosowania postanowień Konwencji z Aarhus o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska do instytucji i organów Wspólnoty⁽²⁾ dokonując oceny, czy Komisja wzięła pod uwagę nadrzędny interes publiczny, do czego była zobowiązana, zanim oddaliła wniosek o udzielenie dostępu. Sąd dokonał błędnej interpretacji odpowiednich przepisów nie

sprawdzając odpowiednio, czy Komisja dokonała wyważenia interesu podlegającego ochronie między podlegającym na podstawie art. 4 ust. 2 trzecie tiret interesem i możliwym nadrzędnym interesem publicznym w wydaniu zażądanych dokumentów

- (¹) Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145, s. 43)
- (²) Rozporządzenie (WE) nr 1367/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r. w sprawie zastosowania postanowień Konwencji z Aarhus o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska do instytucji i organów Wspólnoty (Dz.U. L 264, s.13)

Skarga wniesiona w dniu 9 grudnia 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Królestwu Niderlandów

(Sprawa C-635/11)

(2012/C 58/05)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Enegren i M. van Beek, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Niderlandów

Żądania strony skarżącej

Strona skarżąca wnosi o:

- stwierdzenie, że nieprzyjmując wszystkich przepisów prawnych i administracyjnych niezbędnych dla zagwarantowania, że w przypadku spółki powstałej w wyniku połączenia transgranicznego, mającej statutową siedzibę w Niderlandach, pracownicy zakładów tej spółki, które znajdują się w innych państwach członkowskich, mają takie same uprawnienia do wykonywania praw uczestnictwa jak przysługujące pracownikom zatrudnionym w Niderlandach, Królestwo Niderlandów uchybiło zobowiązaniu ciążącemu na nim na mocy art. 16 ust. 2 zdanie wprowadzające, druga część zdania, lit. b) dyrektywy 2005/56/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 października 2005 r. w sprawie transgranicznego łączenia się spółek kapitałowych⁽¹⁾;
- obciążenie Królestwa Niderlandów kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Z art. 16 ust. 2 lit. b) dyrektywy 2005/56/WE wynika, że krajowe przepisy prawne państwa, w którym spółka powstała w wyniku połączenia transgranicznego ma swoją statutową siedzibę muszą przewidywać, że pracownicy zakładów spółki powstającej w wyniku połączenia transgranicznego, które znajdują się w innych państwach członkowskich, mają takie same uprawnienia do wykonywania praw uczestnictwa jak przysługujące pracownikom zatrudnionym w państwie członkowskim, w którym ta nowa ma swoją statutową siedzibę.

W konsekwencji celem dokonania transpozycji dyrektywy krajowe przepisy prawne muszą regulować wszystkie sytuacje przewidziane w art. 16 ust. 2 dyrektywy.

W Niderlandach nie miało to miejsca.

(¹) Dz.U. L 310, s. 1.

Skarga wniesiona w dniu 14 grudnia 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-641/11)

(2012/C 58/06)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: G. Rozet i L. Pignataro)

Strona pozwana: Republika Włoska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że utrzymując w mocy ustanowione w art. 12 decreto del Presidente della Repubblica 752/1976 wprowadzenie priorytetowego kryterium wyboru kandydatów dotyczącego zamieszkiwania przez co najmniej 2 lata w prowincji Bolzano, Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 45 TFUE i art. 3 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 492/2011 (¹) z dnia 5 kwietnia 2011 r. w sprawie swobodnego przepływu pracowników wewnątrz Unii;
- obciążenie Republiki Włoskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W drodze wniesionej skargi Komisja kwestionuje wprowadzenie priorytetowego kryterium wyboru kandydatów dotyczącego zamieszkiwania przez co najmniej 2 lata w prowincji Bolzano (Trentino Alto Adige), które to kryterium, jej zdaniem, jest sprzeczne z obowiązkami ustanowionymi w art. 45 TFUE a także w art. 3 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 492/2011. Komisja przypomina bowiem, iż zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Trybunału art. 45 TFUE dotyczący zasady równości traktowania zabrania nie tylko jawnej dyskryminacji ze względu na przynależność państwową, ale również wszelkich ukrytych form dyskryminacji, które poprzez stosowanie innych kryteriów rozróżniających powodują de facto ten sam skutek (zob. w szczególności wyrok Trybunału z dnia 26 maja 1996 r. w sprawie C-237/94 O'Flynn, Rec. 1996 s. 2617, pkt 17). Odnosi się to w szczególności do środków wprowadzających rozróżnienie w oparciu o miejsce zamieszkania.

W odpowiedzi na uzasadnioną opinię udzielonej w dniu 6 sierpnia 2010 r. władze włoskie przyznały, iż „zawarta w art. 12 decreto del Presidente della Repubblica 752/1976 klauzula dotycząca miejsca zamieszkania może obejmować

elementy dyskryminacji pośredniej i zatem stać w sprzeczności z art. 45 TFUE” oraz że „w celu rozwiązania tego problemu należy bez wątplenia zmienić treść tego artykułu”. Komisja nie otrzymała jednak do tej pory żadnych informacji w przedmiocie wspomnianych zmian i w związku z tym uznała, iż przewidziany w art. 12 decreto del Presidente della Repubblica 752/1976 wymóg zamieszkania nadal obowiązuje.

(¹) Dz.U. L 141, s. 1.

Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 5 października 2011 r. w sprawie T-421/10 Cooperativa Vitivinicola Arousana, S. Coop. Galega przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) oraz Marii Constantinie Sotelo Ares wniesione w dniu 19 grudnia 2011 r. przez Cooperativa Vitivinicola Arousana, S. Coop. Galega

(Sprawa C-649/11 P)

(2012/C 58/07)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Cooperativa Vitivinicola Arousana, S. Coop. Galega (przedstawiciel: I. Temiño Cenicerós, abogado)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) oraz María Constantina Sotelo Ares.

Żądania wnoszącego odwołanie

- uznanie niniejszego odwołania za dopuszczalne;
- uchylenie wyroku Sądu z dnia 5 października 2011 r. w sprawie T-421/10 w całości;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

- 1) Uchybienie przez Sąd obowiązkowi uzasadnienia, a w szczególności artykułowi 36 Protokołu (nr 3) w sprawie statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w zw. z art. 53 tego protokołu.
- 2) Naruszenie praw do obrony Cooperativa Vitivinicola Arousana, S. Coop. Galega, jak również prawa do rzetelnego procesu, a w szczególności art. 6 europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności.
- 3) Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. (¹)

(¹) Rozporządzenie nr 207/2009 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1)